

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. G.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1568/1, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2019, č. j. OAM-52/ZA-ZA11-P06-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2019, č. j. 2 Az 28/2019 - 13,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím shledal podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nepřipustnou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a zastavil řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu, jejíž součástí učinil i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Městský soud shora specifikovaným usnesením návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto usnesení městského soudu brojí kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Má za to, že v posuzovaném případě byly dány předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě, a městský soud tudíž pochybil, když odkladný účinek žalobě nepřiznal. Současně stěžovatel namítá, že napadené usnesení trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť se v něm městský soud nevypořádal se všemi důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu a návrhu na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tudíž navrhuje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na to, že kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřipustná.

[5] Kasační stížnost je nepřipustná.

[6] Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[7] Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře dovodil, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě je právě takovým rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. Např. v usnesení ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 – 46, kasační soud vyslovil, že „[r]ozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé [...].“

[8] Tento závěr potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení z 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, v němž uvedl, že „[v] souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud tedy postupoval správně, když podanou kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, jako nepřipustnou odmítl.“

[9] Uvedená judikatura je plně použitelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost směřující proti usnesení městského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, tedy proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřipustná a Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že ačkoliv městský soud stěžovatele nesprávně poučil o možnosti brojit kasační stížností proti napadenému usnesení, nezakládá

pokračování

tato skutečnost přípustnost kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 – 36).

[11] Součástí kasační stížnosti stěžovatel učinil také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však o tomto stěžovatelově návrhu samostatně nerozhodoval, neboť o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu po provedení nezbytných procesních úkonů. Za této situace by bylo rozhodování o odkladném účinku nadbytečné a neúčelné.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

Mgr. Aleš Roztočil  
předseda senátu